

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Catan Liliana,

Judecători – Guzun Ion și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tetiu Veaceslav în numele inculpatului Biliban Constantin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 09 octombrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

*Biliban Constantin, născut la XXXXX,
originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 21.04.2018 – 09.10.2020;

Instanța de apel: 05.11.2020 – 23.02.2022;

Instanța de recurs: 19.05.2022 – 08.02.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 09 octombrie 2020, a fost încetat procesul penal în privința lui *Biliban Constantin*, învinuit în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Acțiunile civile ale succesorilor părților vătămate Iurceac Marina și Tatarciuc Vladimir, au fost admise în principiu.

1.1 Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, în fapt, a reținut că,

Biliban Constantin, deținând funcția de șef adjunct secție, șef serviciu poliție criminală al secției investigație infracțiuni al IP Rîșcani al IGP al MAI, numit în baza ordinului nr. 27EF din 06.03.2013, fiind persoană publică cu statut special, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale, în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, conform fișei de post și contractului individual de muncă, prin care era obligat de prevenirea și curmarea delictelor și a altor infracțiuni în sfera deservită de care era responsabil, asigurarea dezvoltării continue a performanțelor Secției investigații infracțiuni în toate domeniile de activitate, precum și dezvoltarea instituțională a acesteia, investigarea și/sau cercetarea faptelor săvârșite de persoanele ce încalcă legislația în vigoare, efectuând acte premergătoare și de urmărire penală la regimul ce reglementează delictele în domeniul de competență, ignorând prevederile legale, a comis infracțiunea de neglijență în serviciu, în următoarele circumstanțe:

La 20.06.2016, în baza sesizării telefonice a cet. Iurceac Marina, în Registrul de evidență a altor informații despre infracțiuni și incidente al IP Rîșcani, sub nr. 2127, a fost înregistrată informația cu privire la dispariția la 19.06.2016 a fiului acesteia, Iurceac Igor și prietenului său, Tatarciuc Dumitru și a automobilului de model BMW X5 de culoare gri, cu n/î XXXXX.

Astfel, Biliban Constantin, fiind persoană publică, deținând funcția de șef adjunct secție, șef serviciu poliție criminală al secției investigație infracțiuni al IP Rîșcani al IGP al MAI, având o atitudine neglijentă față de atribuțiile sale funcționale, contrar Legii nr. 320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” și a cerințelor Instrucțiunii privind activitatea operativă de căutare și identificare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 583-28 din 31.05.2004, nu a dispus și nu a organizat căutarea persoanelor dispărute fără veste Iurceac Igor, Tatarciuc Dumitru, nu a transmis orientările a persoanelor dispărute în Inspectoratele de Poliție, informație confirmată prin răspunsul nr. INP/1-3014 din 11.08.2016 parvenit de la Inspectoratul Național de Patrulare și răspunsul nr. INP/2-4648 din 16.08.2016 de la Centrul unic de monitorizare și coordonare, prin care se constată că mijlocul de transport cu care se deplasau persoanele dispărute fără veste, Igor Iurceac și Tatarciuc Dumitru nu a fost anunțat în căutare și nu a întreprins acțiunile necesare prevăzute în Legea nr. 320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” și Instrucțiunii privind activitatea operativă de căutare și identificare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.583-28 din 31.05.2004.

Totodată, conform anexei nr. 2 a analizei operaționale diagrama cronologică privind conexiunile telefonice a figuranților pe cauza penală nr. 2016978095, pentru perioada 25.07.2016 se conchide faptul că deși Biliban Constantin cunoștea despre dispariția persoanelor și posibilitatea uciderii acestora, nu a anunțat organul de urmărire penală al IP Rîșcani sau procurorul.

Potrivit analizei operaționale menționate, la 21.06.2016 Biliban Constantin a vorbit telefonic cu Golovatiuc Serghei (tatăl lui Golovatiuc Denis), după care l-a contactat telefonic și pe Golovatiuc Denis (care are statut de inculpat în cauza penală 42-1-1689-07092016 aflată spre examinare la Judecătoria raionului Rîșcani), ceea ce denotă legătura strânsă între aceștia și încercarea de a influența investigațiile privind identificarea locului aflării lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru.

De asemenea, aceleași analize operaționale, stabilesc faptul că la 21.06.2016 de către Golovatiuc Denis a fost telefonat Biliban Constantin, ceea ce denotă, că ultimul era în cunoștință de cauză cine era făptuitorul la comiterea infracțiunii de omor a lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru.

Totodată, tactica de lucru a lui Biliban Constantin, exprimată prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele, este confirmată prin faptul că inițial, Biliban Constantin l-a telefonat pe Bucată Vasile, pentru a-l favoriza pe Golovatiuc Denis. Potrivit declarațiilor lui Bucată Vasile, fiind în bir. 16, la et. 3 a IP Rîșcani, Biliban Constantin l-a determinat pe Bucată Vasile ca acesta să-și ia toată vina asupra sa, pentru a-l scăpa pe Golovatiuc Denis de răspundere penală.

În urma informațiilor parvenite de la rudele și prietenii lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru precum și apariția unor circumstanțe noi, de către Biliban Constantin nu a fost organizată chestionarea lui Golovatiuc Denis și Bucată Vasile, fapt realizat abia după începerea urmăririi penale, iar prin acțiunile sale neglijente, Biliban Constantin a admis tergiversarea investigării cazului de omor a lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru, fapt care în sensul practicii CEDO constituie un motiv pentru condamnarea Republicii Moldova pentru violarea art. 2 dreptul la viață și ancheta ineficientă a cazului denunțat de Iurceac Marina, în timp ce statul avea obligația pozitivă de a depune toată diligența pentru a investiga dispariția a două persoane în circumstanțe supecte, iar Biliban Constantin, ca reprezentant al statului urma să asigure respectarea obligațiilor pozitive ale statului, or în caz contrar Republica Moldova poate fi condamnată pentru violarea art. 2 la CEDO, iar sumele încasate pentru astfel de încălcări conform practicii CEDO variază între 8.000-10 000 euro ceea ce constituie proporții mari. (*A se vede hotărârea Trufin vs România*).

Astfel, Biliban Constantin, fiind în exercitarea funcției de șef adjunct secție, șef

serviciu poliție criminală al secției investigație infracțiuni al IP Rîșcani al IGP al MAI, și conform orientării din 20 iunie 2016, vizând dispariția la 19.06.2016, a lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru, date de șeful IP Rîșcani al IGP al MAI, nu a organizat și nu a întreprins măsuri conform atribuțiilor funcționale, întru stabilirea și identificarea locului aflării persoanelor dispărute fără veste Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru, inacțiuni care au cauzat daune și au lezat drepturile ocrotite de lege a succesorilor părții vătămate, prin ce a ignorat prevederile art. 2, 4, 18, 19, 20, 25, 26 al Legii nr. 320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” și a cerințelor capitolului III din Instrucțiunii privind activitatea operativă de căutare și identificare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 583-28 din 31.05.2004, prin care a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice Iurceac Marina și Tatarciuc Vladimir, manifestate prin daune morale și materiale în sumă a câte 1 000 000 lei.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată împotriva acesteia a declarat apel *inculpatul Biliban Constantin*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul judecării cauzei penale în instanța de fond, vina nu a recunoscut-o.

Instanța de fond a dat o apreciere critică declarațiilor date de el, dar a apreciat pe deplin probele prezentate de către partea acuzării și a constatat vinovăția sa, iar faptele săvârșite s-au încadrat în prevederile art. 329 alin. (1) Cod penal, individualizată prin neîndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

La fel, instanța de fond greșit a constatat și apreciat aceste acțiuni, deoarece de către instanța de fond nu au fost stabilite toate circumstanțele privind stabilirea neglijenței precum și a prejudiciului cauzat, fiind puse la bază numai probele prezentate de partea acuzării.

Mai mult, învinuirea adusă nu a fost dovedită și are un caracter declarativ deoarece din materialele dosarului s-a stabilit, că responsabil de căutarea persoanelor dispărute este Chefur Robert, care în ședința de judecată a declarat că Șef al Investigației Infracțiuni al Inspectoratul de Poliție era Guznac Alexandru și care i-a repartizat materialul spre examinare. Iar Biliban Constantin este adjunctul lui Guznac Alexandru. Din cele menționate de către Chefur Robert se dovedește acel fapt, că nu Biliban Constantin urma să anunțe automobilul și persoanele în căutare (orientare). Cu atât mai mult de către martori s-au confirmat acțiunile lui Biliban Constantin

efectuate pe marginea căutării persoanelor dispărute, astfel ultimul a acționat conform legislației în vigoare.

Cu referire la învinuirile aduse referitor la legătura strânsă între Golovatiuc S. și Golovatiuc D. prin faptul că au fost efectuate apeluri telefonice, consideră că din contra dovedește acel fapt că el a contribuit activ la efectuarea acțiunilor privind căutarea persoanelor dispărute. A dat declarații detaliate pe marginea acțiunilor efectuate pentru căutarea persoanelor dispărute, precum și motivul apelării persoanelor sus-menționate. Acel fapt că el nu este în nici o relație cu Golovatiuc S. se dovedește și prin înregistrările video din IP Rîșcani din data de 22.06.2016 orele 19.00, când la acel moment el părăsește IP Rîșcani, fiind agresat verbal de către Golovatiuc S. și gesticulând din mâini, ceea ce dovedește că nu sunt în relații strânse cum se menționează de către partea acuzării.

Referitor la acel fapt că el l-ar fi influențat pe Bucatca Vasile să recunoască și să ia vina asupra sa, consideră că nu au fost dovedite faptele, deoarece însuși Bucatca Vasile în instanța de judecată a declarat că a fost impus de către ofițerii CNA să dea declarații împotriva lui Biliban Constantin.

Nevinovăția sa se mai dovedește și prin registrele ședințelor operative efectuate în perioada 20.06.2016-25.06.2016, și anume că erau efectuate în fiecare zi ședințe operative pe marginea cazului dat la care a participat.

În urma intentării cauzei penale date, a fost inițiată o anchetă de serviciu, urmare la care pe perioada anchetei de serviciu a fost suspendat din funcție. La finisarea anchetei de serviciu, în acțiunile sale nu au fost depistate încălcări, urmare la care a fost restabilit în funcție, ceea ce dovedește că el și-a îndeplinit în totalmente atribuțiile sale de serviciu.

Totodată, persoanele care au efectuat ancheta de serviciu sunt persoane care cunosc în detalii ce atribuții îi revin unui polițist și cu atât mai mult în funcția sa, dar nicidecum nu pot fi puse la baza învinuirii declarațiile martorilor care nici nu cunosc atribuțiile depline ale unui polițist.

Consideră că vina lui nu a fost dovedită și nici nu poate fi dovedită numai prin declarațiile martorilor, apropiați cu părțile vătămate și în aceste situații nu pot da o apreciere corectă a acțiunilor inculpatului.

Prin urmare, instanța de fond nu a dat nici o apreciere depozițiilor martorilor care au confirmat pe deplin cele menționate de către inculpat, nu a stabilit mărimea prejudiciului cauzat părților vătămate în realitate și dacă a fost cauzat careva prejudiciu și prin ce se manifestă acel prejudiciu.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2022 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, din oficiu, în baza art.409 al.(2)

Cod de procedură penală, pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Biliban Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, liberat de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

3.1 Pentru a se pronunța în sensul dat, reieșind din probele administrate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a remarcat că statuările instanței de fond în privința vinovăției lui Biliban Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, sunt juste, legale și întemeiate.

La caz, s-a confirmat prin probatoriul administrat la dosar, care a fost supus unei cercetări minuțioase atât de prima instanță, cât și suplimentar de către instanța de apel, că Biliban Constantin a comis infracțiunea de neglijență în serviciu în circumstanțele descrise în ordonanța de modificare a învinuirii din 12.03.2020.

Instanța de apel a reținut ca fiind cu caracter declarativ și ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, argumentul invocat în apelul declarat referitor la faptul, că instanța de fond greșit a apreciat acțiunile sale, că nu a constatat toate circumstanțele privind stabilirea neglijenței precum și a prejudiciului cauzat, la baza sentinței fiind puse doar probele prezentate de partea acuzării, astfel urmează a fi achitat de sub învinuirea formulată.

Astfel, Biliban Constantin, fiind în exercitarea funcției de șef adjunct secție, șef serviciu poliție criminală al secției investigație infracțiuni al IP Rîșcani al IGP al MAI și conform orientării din 20 iunie 2016, vizând dispariția la 19.06.2016, a lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru, date de șeful IP Rîșcani al IGP al MAI, nu a organizat și nu a întreprins măsuri conform atribuțiilor funcționale, întru stabilirea și identificarea locului aflării persoanelor dispărute fără veste Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru, inacțiuni care au cauzat daune și au lezat drepturile ocrotite de lege a succesorilor părții vătămate, prin ce a ignorat prevederile art. 2, 4, 18, 19, 20, 25, 26 al Legii nr. 320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” și a cerințelor capitolului III din Instrucțiunii privind activitatea operativă de căutare și identificare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 583-28 din 31.05.2004.

Or, temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor audiați pe cauză și de a considera că inculpatul este incriminat pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că martorii au dat declarații fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, în comparație cu inculpatul, care nu poartă răspundere pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarațiilor minciunoase potrivit art. 312 Cod penal.

Prin urmare, probele cercetate în ansamblu constată cu certitudine existența

infracțiunii și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii reținute în sarcina lui.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Biliban Constantin în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea lui, după cum se solicită în apelul declarat, deoarece probele prezentate în spriginul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care au confirmat pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

Instanța de apel consideră că probele administrate pe cauză în acuzare, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Subsecvent, instanța de apel a constatat că în dispozitivul sentinței adoptate lipsește mențiunea referitor la constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, totodată, instanța de fond greșit a ajuns la concluzia liberării de răspundere penală a inculpatului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încetarea procesului penal, or, potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod penal, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție.

Materialele cauzei atestă, că inculpatul Biliban Constantin nu și-a expus opțiunea privind încetarea urmăririi penale sau liberarea de răspundere penală în temeiul expirării termenului de prescripție, atât inculpatul, cât și apărarea insistând asupra nevinovăției inculpatului, din care considerente instanța de fond nu putea dispune încetarea procesului penal.

4. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, *avocatul Tetiu Veaceslav în numele inculpatului Biliban Constantin* a declarat recurs ordinar, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea totală a hotărârilor instanțelor inferioare, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În argumentarea recursului se punctează că instanța de apel, la emiterea

deciziei a pus la bază aceleași argumente menționate și de către instanța de fond, fără a da o apreciere proprie a circumstanțelor de fapt, punând declarațiile martorilor care sunt rude cu succesorii părților vătămate și au dat declarații care pot fi puse la dubii, însă nu au fost luate în considerație declarațiile persoanelor angajate în MAI, care cunosc atribuțiile de serviciu al unui angajat al MAI.

4.1 Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat.

4.2 Avocatul Gherasim Angela, reprezentantul succesorilor părților vătămate Iurceac Marina și Tatarciuc Vladimir a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis.

Lecturând textul recursului declarat, se reține că recurentul nu a invocat nici un temei de drept din rândul celor prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și contrar normei citate supra nu a indicat în ce constă problema de drept și care sânt argumentele în susținerea pretențiilor sale referitor la ilegalitatea hotărârii contestate.

Conținutul recursului se rezumă doar la explicațiile oferite de inculpat în sensul dezvinovățirii acestuia în comiterea faptei incriminate prin rechizitoriu.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurrate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpatul Biliban Constantin nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tetiu Veaceslav în numele inculpatului Biliban Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Biliban Constantin*, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la **23 martie 2023**.

Președinte

Catan Liliana

Judecători

Guzun Ion

Plămădeală Ghenadie